

Štěky z dílen

aneb na půl cesty z výřepu k záchodu

- Kšeftujeme s nepřáteli atomového průmyslu, přemýšlíme, jak začernit nápis Prázdniny v Telči na triku, na kterém je nápis: Die Freunde der Atomindustrie sind dumm, uniformiert und korrupt.
- Dostáváme i zakázku od kozlovského štamgasta na vodnické tričko se šátkem. Ačkoliv jsme se báli, zda si na svou objednávkou v pauzách mezi pivy ještě vzpomene, večer už se triko vesele sušilo na ráhne od slunečnicku nad jeho hlavou.
- Ostravaci si vyrobili košule jak cyp. Stihli se mezitím i vykoupat v lomu.
- Naši štamgasti od minula, rodiče Horáčkoví s třemi dcerami - Žofkou, Bětkou a Julčou si přivezli vlastní ubrusky na decoupage (loni si pro změnu přivezli v papíňáku čerstvě nabatikované šaty, které sušili u nás)
- Naš nejmilejší nosič beden Ondra je nejšťastnější na světě, má totiž nejkrásnější triko.
- Dnes jsme se osmělily a zeptaly vrchního šéfa kozla, zda si nechce něco nabatikovat. "Já už jsem asi zbatikovanéj" odkroužil na toalety.
- Velký informátor zjistil, že holky z dílen se tajně ujíždí na záchraně světa na adrese

www.amanitadesign.com/samorost

Těšíme se na dílny zase příště!

Děkujeme stánku firmy Masna Studená za šťavnaté steaky pro muzikanty!

Včerejší Zlá hra

„Domovní requiem je groteskní exhibice o životě a smrti v blahobytu konzumní společnosti. Temný loutkový thriller o našich společných vášních, sexu, násilí, brutalitě a hnusu, plný těch nejdopornějších úchylek - prostě všeho, co nám dělá dobře.“ Lépe bych asi nevystihl charakteristiku nočního drsného divadla, než na svých webových stránkách autoři sami. Domovní requiem v podání brněnského spolku Líšeň má vůbec ne omylem podnázev „Zlá hra“. Moc bych se neodvažoval o nějaké osvětlení závěru, ba dokonce odhalení pointy (ta byla myslím vyřčena výše ve výtahu z webu), ale mohu vám popsat, co bylo zahlédnutelné. Geniální scéna byla temná a chladně zobrazena věž, která zřejmě představovala jakési podzemí a kanalizace (soudě podle „špíny“ a „výkalů“, které z ní v jistých okamžicích lezly), a v níž byli ukryti vodiči maňásků, čili herci. Nad podzemím byla kolem dokola věže „silnice“, a nad ní se tyčil dvoupatrový „dům“. Hra se vyvíjela ve čtyřech prostředích (patra domu, silnice a podzemí) jako čtyři příběhy, které se v „obrazu“ vzájemně řekně prolínaly, chvílemi i možná paralelně, a přechody mezi nimi byly často prořizny příhlížejícím andělem a „zpomalenými záběry“. To vše podtrhovaly přesné zásahy světla a děsivě emoční hudba, zvuky a ruchy.

Mně osobně představení na začátku paralyzovalo, a propustilo mě až s příchodem herců z útrobu jejich děsivé věže k poklonám. Ovšem hra byla určena nejen pro starší patnácti let, jak v úvodu upozornil jeden z herců, tak také pro náročného diváka. A k mému želu jich mnoho nepřišlo. Spíše se tam spousta příhlížejících prostřídala. Čili kdo nemá v oblíbě režiséra Lynche, nebo Kubricka, či nesleduje filmový klub ČT2, tak patrně nemá šanci nahlédnout do kvality zmiňované hry (původně jsem se domníval, že autory inspiroval film Mazací hlava, ale prý nikoliv). Proto jsem se pak setkával například s ohlasy: „No já radši divadlo, po kterém nebudu mít chuť si podřezat žíly nebo skočit z mostu.“ V závěru bych vysoce ocenil výstižný scénář, ve kterém se povedlo autorům vytáhnout z hloubky jádra zaměřených problémů a skvěle je zesymbolizovat. Dále scénu a loutky s lesklými obličejí a jejich šílenými výrazy. A v neposlední řadě kvalitní zvuky a hudbu, jež k příběhu padla jak ušitý kabátek a vytvářela tu pravou „zlou“ atmosféru. O cenách, které za Domovní requiem divadlo Líšeň sbírá, jste se mohli dočíst ve včerejším zpravodaji.

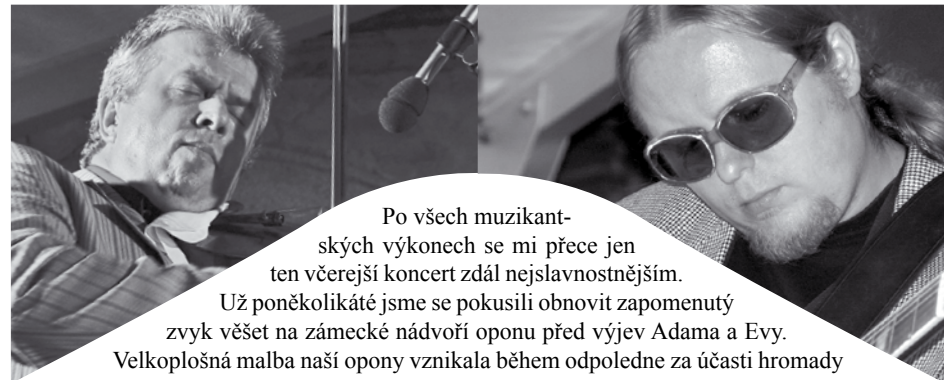
zMontmartru

ZPRAVODAJ

is watching you! | číslo 16 | 13. srpna 2005

Jen oň! Jablkoň!

Po všech muzikantských výkonech se mi přece jen ten včerejší koncert zdál nejslavnostnějším.

Už poněkolicáté jsme se pokusili obnovit zapomenutý zvyk věšet na zámecké nádvoří oponu před výjev Adama a Evy.

Velkoplošná malba naší opony vznikala během odpoledne za účasti hromady

děti, také na počest kapely, na téma: Jablko – planeta, světový had, červi a brouci ponoukají ke sváru, vyhnání podobná visívala při duchovních

Hudba Jablkoňů také nerozhodně není! Je v ní stejintelektu jako pokory a upřímtvorby v oblasti „trampské“ slav Svěcený preludoval jako jsem také poprvé uznal užitečnost

že tito klasičtí muzikanti čtou z lis-

a nápadité rytmy (např. 6/8 7/8 9/8 se střídá v jedné skladbě) a moc mě potěšilo,

že klasice nechyběl extatický rozměr, že ze skladeb stále čišela

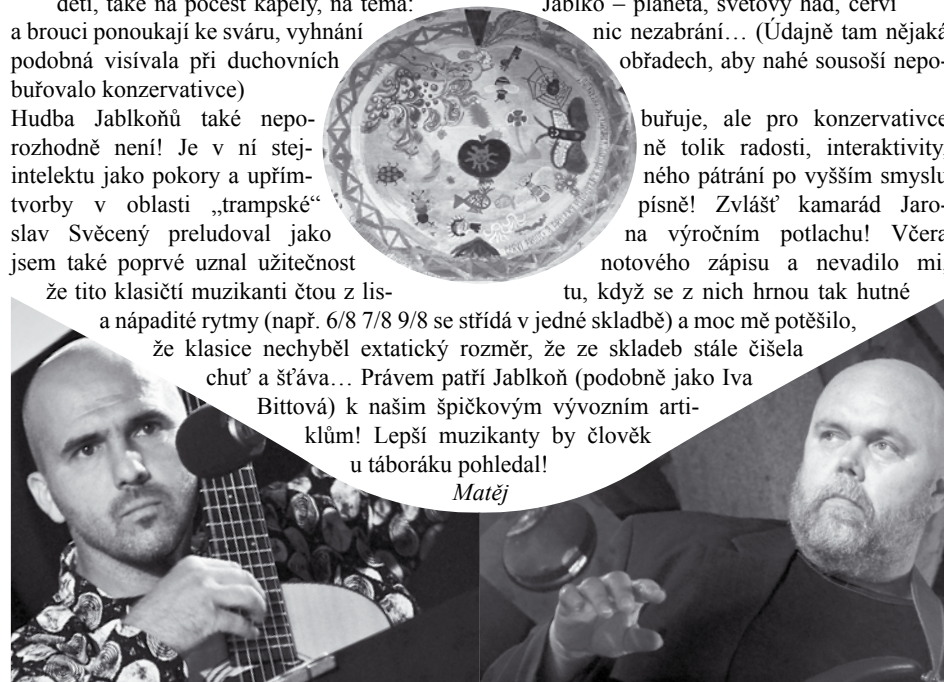
chuť a šťáva... Právem patří Jablkoň (podobně jako Iva

Bittová) k našim špičkovým vývozním arti-

klům! Lepší muzikanty by člověk

u tábora pohledal!

Matěj

16/2005

píše Matěj, zMontmartru foto Vojta, www.sazba Ondra

medved@ji.cz
www.prazdninytelci.cz

DNES NA ZIMÁKU

Čankišou

Brněnská kapela Čankišou vznikla v roce 1999 a od té doby si získala výrazné místo na poli české worldmusic. Muzikanti místo bigbeatu, který do té doby hráli v nejrůznějších formacích, zvolili etno, world music. Tu pojali svým vlastním a osobitým stylem. Oprášili legendu dávného lidu Čanki, naučili se jejich jazyk a posbírali hudební nástroje z různých koutů světa - didjeridoo, djembe, yabbara, flétny, perkuse, saxofony, mandolína, basa, bicí. Ovlivnění několika etniky - arabským, africkým, balkánským - a rockovou minulostí, tak vytvořili vlastně nový žánr: etnobigbeatovou dechov-

ku. Hudba Čankišou s výraznou dechovou a rytmickou sekcí, založená na energii, přímo svádí k tanci a to bez rozdílu věku.

Aktuálně lze shlédnout zpěváka Karla Heřmana v novém českém filmu Dana Svátka *Blízko nebe*. Ve filmu zazní také dvě skladby Čankišou a to *Lebada Roti* a *A Sta Libera* z poslední desky *Gamağaj*, která vyšlo v loňském roce. Mezinárodně obsazený film je natočen v angličtině, slavnostní premiéra se konala 30.6.

Na podzim je plánována premiéra nového filmu Jana Švankmajera *Šílení*, kde se po boku hereckých osobností jako Jan Tříska či Aňa Geislerová objeví i Karel Heřman. Zde si zahrál postavu zřízence v blázinci.

V roce 2003 měl premiéru film režiséra Vladimíra Morávka *Nuda v Brně*, který získal několik Českých lvů. Čankišou k tomuto filmu nahráli hudbu, jejímž autorem je Jan Budař.

Karel Heřman - zpěv; Zdeněk Kluka - zpěv, bicí, perkuse, Balaton, blasakoredeon, tahací

harmonika; David Synák - didjeridoo, flétny, altsax, jinagovi, soprán sax, sbor; Martin Krajíček - mandolína, kytary, sbor; Jan Kluka - djembe, perkuse, bicí, trabuka, yarin, sbor; René Senko - tenorsax, sbor; Roman Mrázek - baskytara, sbor

-www-

www.cankisou.cz

Gulo čar

Devítičlenná romská skupina Gulo čar dnes hraje soul funkovou hudbu silně ovlivněnou cikánskou melodikou a harmonií. Pop taneční rytmy a typické frázování funkvy hudby s jedinečným feelingem je kombinace zaručující této kapele nezměrné množství energie. Autorské texty písní vycházejí z tradiční romské poetiky a jsou také v romštině interpretovány. Gulo čar vkládá do své hudby invenci, energii, ale hlavně radost a srdce.

Gulo čar vzešli z pověstné brněnské čtvrti, kde spolu žijí černí i bílí ve zvláštním druhu koexistence, přičemž téměř všichni romští členové pocházejí prakticky z jedné ulice. Stejně jako k této čtvrti neodmyslitelně patří jakási šed' a zchátralost je její nedílnou součástí i hudba. Již několik let kombinuje jádro kapely přirozeným tvůrčím způsobem tradiční romské kořenky a všechny přínosné vlivy moderní popové produkce. K vzájemnému ovlivňování a mísení odlišných hudebních podnětů a přístupů přispívají zejména dva hráči dechové sekce, kteří jsou jedinými bílými členy kapely. V tvávicím kotli tohoto procesu jsou vrozená muzikálnost se zkušenostmi barových hráčů a technickou precizností základními ingrediencemi fenoménu, který v současné době nemá na české hudební scéně obdoby.

Irena Horváthová - zpěv; Koloman Baláž - zpěv; Benedikt Mihok - zpěv; Pavel Dirda - klávesy, zpěv; Ladislav Richter - kytara, zpěv; Vladimír Dirda - basová kytara; Jiří Majzlík - trumpet, rap; Radim Hanousek - saxofon; Libor Dirda - bicí.

-www-

www.gulocar.com

DNEŠNÍ NOCTURNA

Žamboši

„...ach ta přenádherná Telč!

Včera jsme byli vytaženi Medvědí tlapou na hlavní pódium po Bezeřšeho a před Jablkoň a pana Svěčeného. Bylo to úžasné, posluchači milí a usmívající se. Nepodařilo se nám sice přemluvit zručného jablkoního fagotistu k předludiu D dur ve Znakoplavkách, ale i tak to bylo výjimečných 30 minut. Staňka fotila o dušu, tak máme všechny posluchače v databázi. Proč jen jste tu nebyli vy všichni ostatní? Máte jedinečnou šanci! Dnes večer nocturno ve sklepě se Šantré! A možná přijdou i Brouci...“

www.zambosi.cz

Honza Žamboch

Šantré

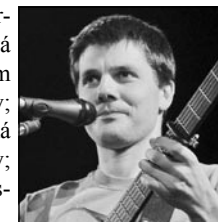
Hrají od roku 2002 a protože se v kapele za celou dobu neudály žádné změny, necítí asi potřebu svoji historii nijak zvlášť popisovat. Prostě se sešlo tré muzikantů, kteří už nějaké ty zkušenosti měli, ukázalo se, že si rozumějí, začali hrát vlastní písničky, dokázali i ve třech dělat spoustu muziky a tak fungují dodnes. Stylově to je (alespoň podle mne) typický inteligentní folk pro dospělé s básnickým textovým sdělením a spoustou muzikantské nápaditosti. Dušan Vainer - kytara, zpěv; Inka Tognerová - zpěv; Pavel Hloušek - bezpražcová baskytara; www.santre.cz Jiří moravský *Brabec*

KOCOŮŘI ZÍTRA

Epy De Mye

Kapela vznikla během Vánoc 2004 pod názvem DoSlov. DoSlov v krátké době s čistým trestním rejstříkem zaniknul a vznikla agresivnější Epy de Mye. Své myšlenky, úlety a písničky dává skupině Honza Přeslička a na hudebních aranžích se podílí každý svým dílem. “Jaký druh folku, či čeho, hrajeme, necháme zhod-

notit raději až odborníky.” Lucka Číhová - kontrabasa s basovým mikrofonem, sólo zpěv; Lukáš Kazík - akustická kytara, sborový zpěv; Honza Přeslička - akustická kytara, sólo zpěv

Nestíháme

Jsme dva: Petr Ovsenák z Nelahozevsi (*1983) a Honza Řepka z Prahy (*1982) a říkáme si prostě: NESTÍHÁME. Špatně se to skloňuje, to uznáváme, ale důležitější je mnohoznačný a mnoho naznačující význam našeho oblíbené-

ho slovesa (v tomto konkrétním tvaru).

Oba hrajeme na šestistrunné kytary a zpíváme, nic víc, nic míň. Jsme si vědomi našich omezených schopností a možností, ale protože hrajeme především pro radost svoji a protože sami sebe nebereme zas tak vážně, tak nám to nevadí a komu to vadí, ať nás neposlouchá, že ano?

nestihame.wz.cz

-www-

ZÍTRA

Kocouří scéna od 17:00 hodin
EPY DE MYE, NESTÍHÁME

Hlavní scéna na zámku od 19:30 hodin

SESTRY STEINOVY
ERZI KISS
IVA BITTOVÁ

Nocturno na náměstí po skončení hlavního koncertu

TRABAND

a závěrečný ohňostroj!